

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 Brassó, színház-utca 123. sz. a.
 Kőrödi-tele ház, II. lépcső, I. em.,
 hol a szerkesztés hétköznapokon délután
 9-11 óra között.
 Bolonya, ester-utca 325. sz. a.
 hol minden délután található.
 A lap szellemi részét illető min-
 den közlemény, valamint
 az előzetési pénzek és hirdetések
 hármentesen ide küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETESI ÁR
 helyben házhoz hordva, v. vidékre
 postán küldve:
 Egész évre 7 frt felévre 3 frt 50 kr
 negyedévre 1 frt 80 kr.
 Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
 4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
 helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirtetések
 nékül kedvezmény.
 Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
 Nyílt-tér sora 10 kr.
 Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
 MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. ársa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Ooppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

66. szám.

Brassó, Csütörtök, június 16-án.

III. évfolyam 1887.

A honvédségi szállítások.

Nem az első alkalom, hogy e tárgygyal foglalkozunk. Tárgyaltuk ezelőtt két évvel, mikor Brassó megye főispánjának felhívása folytán több képviselő a hadsereg szállításainak decentralizációja tárgyában felszólalt a delegációkban; tárgyaltuk, mikor a romániai vánháboru annyira sújtotta iparunkat s kerestünk segélyforrásokat és tárgyaltuk akkor, midőn a „brassói kereskedelmi és iparegyesület” feliratot intézett az országgyűléshez és ennek példájára az ország összes vármegyéi, kérve a hadsereg és honvédség szállításainak decentralizációját.

Valóban, soha jogosabb és méltányosabb kérés nem intéztetett az országgyűléshez, mint ez. Soha honpolgárok jogosabban nem kértek semmit az állam kormányától, mint a vidéki iparosok, midőn pénz- és véradójuk viszonzásul csak annyit kérnek az államtól, a mit különben nemcsak kérni, de követelni is jöhetnek: hogy ne gazdagítson az állam munkáival egy amugy is elég gazdag szállítót, vagy szállító szövetkezetet, mely az államot amugy is csak jó fejűs tehennék tartja, hanem szakítva az eddigi honpolgárok ezreinek érdekeit sértő szokással, adja ki az állami szállításokat a kisiparnak, a mennyiben az versenyképes. Hisz épen az államkormány feladata, gondoskodni arról, hogy ha jobb kezével valamit elvesz polgáraitól, bal kezével adja azt vissza nekik.

Nem kegyelmet kérnek hazánk kisiparosai, csak méltányosságot.

A kisipar versenyképességéről meggyőződhetett a honvédelmi miniszter a népfelkelési szállításokból. Kisebbs-nagyobb mértékben, mind kitünő munkák valának azok. Hisz a brassói csizmadiáknak például hatezer pár bakancsból egyetlen egy párt sem vetett vissza a legszigorubb felülvizsgálat; a brassói szíjgyártók oly munkát szállítottak, mely sokszorosan föltümulja a kapott mintákat s a posztosok által szállított posztó épenséggel feltűnően jól sikerült.

Az az ellenvetés tehát, hogy a kisipar nem szállítóképes, már most önmagától elesik.

A harezképesség a szállítások decentralizációja által épenséggel nem szenved, sőt ellenkezőleg. Nincs tehát egyetlen elfogadható érv sem, mely ellent mondana a kisiparnak állami szállításokban való részvételére ellen.

Évek óta epedve várja az ország kisipara, hogy végre a kormány — szerződéslei lejártával — szabad kezét nyerjen.

Az alkalom most itt van, mely, ha a kormány élni tud s akar vele, feloldja kezét. Bernfeld Mór honvédségi fővállalkozó szállítási szerződése e hó végeig felmondható s akkor még ez év végével le is jár.

A szerződést tehát fel kell mondani: ez a honvédelmi miniszter elodázhatatlan kötelessége.

Ismét a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” az, mely e tekintetben kezdeményezett. Alig hogy tudomást vett e szerződés felmondhatóságáról, indokolt sürgős felterjesztést intézett a miniszter felé, kérve a szerződés okvetetlen felmondását. — Ugyanekkor figyelmeztette az E. M. K. E.-t, a brassói kereskedelmi és iparkamarát, a brassói iparegyesület (Gewerbeverein), hogy ezek maguk részéről hasonló felterjesztést intézzenek s sürgessék a kormánynál a szerződés felmondását.

A kérvény szövegét lapunk más helyén közöljük, elég fontos arra, hogy az olvasó egész terjedelmében ismerje.

A szerződés tehát felmondható. Eljen a

miniszter e joggal. Mutassa meg az ország iparosságának, hogy a kormány, a hol s a mikor csak tehet va amit a hazai iparért, mindent megtesz. Fegyverezze le ezzel is az ellenzékét, mely azzal a váddal illeti épen most a választások alatt is, hogy a kormány elhanyagolja ipari érdekeinket.

Ez nem igaz. Tettek igazolják. Mutassa meg ezt a honvédelmi miniszter most is. — Mondja fel ama szerződést, mely nemcsak az iparosság, hanem a kincstár érdekeit is érzékenyen sérti s részeltesse jövőben a honvédségi szállításoknál a kisipart. Az, hogy a kormány nem bibelődhetik egyes testületekkel s kisebb szállítókkal; hogy ez nagyon megnehezíti a központi kezelést, csak üres phrázis. De elvégre lehet segíteni ezen is. Van ennek sokféle módja. A központi szövetkezés azonban a legutolsó módja volna, melyet határozottan ellenezünk. De különben erről még szólhatunk. Most az első és feltétlen szükség: mondja fel a honvédelmi miniszter a Bernfeld-féle szerződést!

Belföld.

Brassó, jun. 15. A román vámtárgyalásokat szándékosan késlelteti maga a román bizottság. Nem elég, hogy a mi kormányaink részéről megadott föltételekre válaszukat oly későn terjesztették elő, hanem most minden eszközt igénybe vesznek a tárgyalások vontatására, s e czélból azt akarják ajánlani, hogy a további tárgyalások írásban folytattassanak, mi által természetesen, csak tovább nyújtatnék a kérdés. Belátunk mi a románok tervébe; minket akarnak ez eljárással puhítani. Nem titkolhatják helyzetüket, mely őket inkább a szerződésre utalja, mint minket. És e tudat nekünk elég, hogy várjunk, mit annyival inkább tehetünk, mert iparunk ezalatt még inkább meghódítja belföldi piacunkat, s különben is van egy agrárius áramlat, mely a román nyerstermények bebocsátása ellen bizonyos propagandát csinált. Majd a románokat fogja megpuhítani a kényszerűség, s így ép az ellenkezőjét érik el annak, a mit elérni akartak.

Brassó, jun. 15. (Változások a cultusminiszteriumban.) Tanárky Gedeon államtitkár — az egyetlen, a ki az alkotmányos korszak kezdetétől mai napig szakadatlanul e fontos állást töltötte be, nyugalmába vonult. Saját kérvényére történt felmentését királyi elismerés kíséri, mely a Szent-István-rend kis keresztjének adományozásában nyilvánul. Államtitkár Berzeviczy Albert nevezetett ki, a ki három év óta tagja a miniszteriumnak s a ki nemcsak a parlamentben tünt ki szakismeret, szónoki képesség és sokoldalú ismeretei által, hanem a kultusminiszteriumban is teljesen igazolta a tehetségéhez kötött várakozásokat. Az ő kinevezését tartalmazó királyi resolutio kiterjeszkedik a miniszterium egy régi támaszára is, a ki a népnevelési ügyek élén áll husz év óta. Gönczy Pál min. tanácsos ugyanis államtitkári czimmel és jelleggel ruháztatik fel. A katolikus államtitkár mellett lesz tehát egy protestáns is, a mely intézkedést mi igen megnyugtatónak tartjuk. Dr. Markusovszky Lajos miniszteri tanácsossá léptették elő.

Külföld.

Brassó, jun. 15. A külföldi politikai életben teljes szélesend uralkodik. A francia miniszterválság befejezése és Boulanger visszalépése megnyugtatólag hatott, a Németország és Franciaország közti viszonyt illetőleg; a harcziás tábornok visszavonulása nem csak a német politikai körökre hatott kellemesen, hanem Franciaországban is lecsillapította a kedélyeket.

Belgrádban, jun. 13. án királyi rendelet adatott ki, mely szerint a régi kabinet tagjai fölmentetnek és az új kabinet következőkép alakittatik meg: Ristic elnökség és külügyi, Milojovic és belügyi, Wasiljevics az oktatási, Avakumovic az igazságügyi, Milosavljevic a gazdasági, Wuics a pénzügyi és Welimirovics a közmunkaügyi tárczát veszi át. Az új kabinet programjának lényege a következő: az alkotmány módosítása, az összes államokkal a legjobb viszony fenntartása, takarékoság a pénzügyekben és az állam által elvállalt kötelezettségek lelkiismeretes teljesítése.

A bolgár minisztertanács a szobranjét e hó 21-re hívja össze Tirnovóba. A napirendre a fejedelem választását is kitűzték. Az utóbbi kérdés iránt a minisztertanács még nem jutott megállapodásra. Battenberg Sándor herceg mellett — minden visszautasító nyilatkozata dacára — a minisztertanács több tagja nyilatkozott; többen Vogorids herceget ajánlták. Elhatározták, hogy a válság megoldásáig a szobranjét permanentiában tartják.

Franciaország ellenállása az Egyiptomra vonatkozó angol-török conventiót illetőleg, meglepte az angol köröket, melyek Franciaország beleegyezését biztosra vették; annál is inkább, mert a Salisburynak Waddington francia nagykövettel ez ügyben folytatott tárgyalásai a legjobbat engedték remélni. Franciaország ellenállását itt orosz presszióra hajlandók visszavezetni. Salisbury egyébként kész engedményekre.

Képviselőink beszámolásáról.

(Vége.)

Hagyjuk azonban dr. Kaisert és térjünk át röviden a másik öreg urra, a ki saját szavai szerint nem azért vállalt mandátumot, hogy ott aktív tevékenységet fejtessen ki és politizáljon, hanem, hogy megismerkedve az országgyűléssel, vezéregyéniségekkel s az uralkodó pártviszonyokkal, saját egyéni benyomásairól számot adjon idehaza és kijelölje a szászok által jövőre követendő leghelyesebb politikai utat és módokat.

Valóban szánandóan komikus volt, a midőn ezen tisztes öreg ur, a kinek biz isten, még nevét sem tudjuk, pedig az országgyűlési naplókat 3 év óta folytonosan elolvastuk, előadta és elpanaszolta az ő szomorú históriáját és felsülését az ugynevezett mérsékelt ellenzéki pártban.

Neki s még 3 társának jutott volt ugyanis a „lehetőleg ruindenütt ott levő” politikát üző szászok közül az a szerencse, hogy be kellett lépni ebbe az u. n. mérsékelt ellenzéki pártba. És mint ilyennek végig kellett állnia a kinok kinjait, a megaláztatás és megszégyenítés pokoli kinjait, midőn ama bizonyos gróf Apponyi ur és Szilágyi Dezső ur elmondták ama megbizonyosabb világra szóló beszédeket a nemzetiségi kérdésben.

Amaz ugyanis azt a hallatlan és égbe kiáltó tételt állította föl, hogy Magyarország ne csak politikailag legyen egységes és teljes egészét alkotó állam, hanem a kulturája is legyen lehetőleg egységes és pedig magyar! . . . Azaz: ha egyik polgár gyönyörködik egy magyar történelmi jellem festésen, leírason, festményen stb. . . érezze körülbelől ugyanazt a másikat is.

Szilágyi D. pedig az ő teljes goromba, nyers és durva modorával azt is követelni merte, hogy a hazájokat folytonosan piszkoló és kisebbitő nemzetiségeknek szegessék szárnya még inkább, hogy ne legyen az efféléhez többet kedvök és erejük.

És ez nem tetszett az öreg urnak, a kit a kormánypártra jutott 2 szász képviselő e két beszéd halatára leforrázó és vérgig sértő s megalázó gunymosolylyal üdvözölt, kérdezvén tőle és 3 társától, hogy ezek után is ott kuczorogtok a mérsékelt ellenzéki száraz ágon? miért késtek és haboztok kilépni onnan és belépni a szabadelvű pártba?

Nem, az öreg ur nem tette még ekkor is ezt, hanem szemlélődött, hogy hova s merre lehetne mégis fordulniok a néhány szász urnak.

És uram fia, a szélsőboldalra is rá talált pillantani ekkor, de szörnűség! Mocsáry beszélt volt akkor s őt szapulták ottan . . .

No, ez aztán mégis vederből cseberbe lépés lenne vélte és állítja most is az öreg ur — a szászoknak a szélső boldalra vetemedni.

De ha hova? hova? Napoca.

„Sehová egyelőre! Lehető ritkán opponálni, a midőn t. i. kiválóan szász érdekek forognak veszélyben és országos csapás származhatnék a kormány előterjesztéseiből. Máskor hallgatni szépen, meglapulni, sőt vele is menni a kormánypárttal!”

Ezt tanulta az öreg ur a 3 év alatt, részint közvetlen személyes benyomásai és tapasztalatai folytán, részint pedig magas állású, irányadó politikai játkörrel és tapasztalattal bíró híres férfiaktól. És ezt tanácsolja is ezennel, a mit a nyomban fellépő Zay ur ugyan nem igen látszott megszívni, a kinek t. i. az volt a szerepe ez alkalommal, hogy az előtte beszélt két kollégája által letarolt mezőkön tollászva, végig haladjon és a még elhagyott és elhullatott gyomot felszedegesse s bemutassa ő is.

Kezdte aztán rendre az egyes szakminiszter urakat. Trefort bácsi nem tett semmit, ezért ki is kap, meg is dicséretlik ő általa, mert tenni való lett volna és lenne elég, de jó, hogy nem tett, mert tudja előre jól a tapasztalatból, hogy a szászokra nézve csak rosszlat tett volna.

A katonai dolgokban és Fejérvári miniszter uról egy véleményben van dr. Kaiser urral.

A vizjogi törvénynél azt jegyzi meg, hogy most is az a hite, hogy a törvény lényeges jogokat konfiskál el egyesektől, és hogy abból még baj is lehet, ha nem az isteni kir. járásbírák és törvényszéki bírák, hanem járási főszolgabírák és alispánok s közigazgatási bizottságok ítélnek ezen ügyekben. — Pedig hát amazokat a szerinte rossz kormány nevezi és nevezeti ki, s emezeket pedig amaz „Oh nép” választja, a kiknek jogait szerinte is épen úgy, mint dr. Kaiser ur szerint, indokolatlanul és ok nélkül akarta és akarja megnyirbálni s korlátozni a belügyminiszter ur által benyújtott s a törvényhozás által elfogadott megyei és községi törvény.

És így tovább! Talán még világ végéig is folytathatók, ha ott nem hagytuk volna a már unalmassá lenni kezdett 3 éves werklit. Ott hagytuk el, hogy a földmívelési miniszter urat kezdette szapulni azért a szörnyű rosszul sikerült kiállításért, a melyet szerinte csakis a szászoknak aránylag tulnyomó és jeles részvétele és kitűnése menthetett meg, úgy, a hogy a teljes fiáskótól.

Aztán meg a romániai vámkérdést vette bonczolás alá.

Ebbe azonban most is épen úgy bele törött a bicskájá, mint most három éve, a midőn t. i. épen azon a helyen ismét csak oda kellett nyilatkozni, miszerint úgy kell megoldani, hogy a barcasági földmivészeket versenynyel fenyegető román gabona s más mezőgazdasági nyerstermény vám alá vettessék, de a brassói posztós és börgyáros választók kedvéért a a gyapju és nyersbőr behozatala s a készárak kivitele vámmentesen megengedtesék. Szóval, hogy nehéz egy kissé szerinte is, — vagyis inkább az ő helyzetében e kérdésre határozott és biztos választ adhatni.

Hogy mi történt még ezek után, azt majd meglátjuk a „Kronstädter Zeitung”-ban. Tovább azonban Zay urat hallgatni nem lehetett, mivel a szó szoros értelmében nem volt jó hangulatban és nyomott kedélyállapottal beszélt.

Érezte az öreg urnak előbb elhangzott keservei miatt az erkölcsi felelősség súlyát. Ő volt az, ki a jegyzői tollért az Apponyi grófék frakkjába kapaszkodott és pedig annyira görcsösen, hogy a midőn az öreg ur szerint formaliter kirudalták s nyilvános guny tárgyává tették is őket e párton, még se köszönt le és nem adta vissza e párt kegyéből birt tisztet annak.

És ez nagy kő lehetett és lehet az ő szívében, mert sokáig görbe szemmel fogják nézni őt ezért a józan erkölcsű és jellemes szászok, az öreg urral együtt.

A „Gazeta” elégedetlen a szász nemzeti párttal.

— Román lapszemle. —

Tudatja a „Gaz.” a „Kronst. Zeitung” után, hogy a Brassó vármegye szász-hermányi választókerület képviselőjelöltje Maurer Mihály. A „Kr. Ztg.” szerint a szász párt a jelen viszonyok között kényeszerítve érzi magát, hogy a szász-hermányi kerületbe ne állítson jelöltet, de egyúttal meglegedését fejezi ki a felett, hogy a szabadelvű kormánypárt olyan férfit jelölt ki, a ki nemesak magyénk kereskedelmi viszonyait s főleg a szász népét alaposan ismeri, de magatartásával is mindig tanusítóta, hogy tudja a szászok értékét becsülni és szabad amaz előteletektől, mely a magyarságot a szászokkal (?) szemben uralja. A választást — úgy mond — szerencsésnek tartjuk, mert meg vagyunk a felől győződve, hogy mint képviselő lényegesen oda fog hatni, hogy a nézetek tisztuljanak.

janak és az ellentétek enyhíthetnek. — Óhajtjuk, így végzi, hogy Maurer urnak legyen ezekben sikere.

Ezekre meg „Gaz.” így elmélkedik: »A fenneb- biekből az következik, hogy az e megyebeli szászok és magyar kormánypártiak között egyezés jött létre, melynek következtében a hétfalusi választókerületet a szász néppárt ezuttal elhagyta.

Nem ismerjük az okokat, a melyek arra „kényszerítették” a szász néppártot, hogy kiegyezzen, de sejtjük; azonban nekünk úgy tetszik, hogy bárminő okok voltak is azok, az itteni szászoknak, mint szász nemzeti pártnak semmiképen sem kellett volna a kormánypártiakkal kiegyezni, hanem tartotta volna előbb- valónak becsülettel elbukni egyik kerületben, ha nem talán tartott attól, hogy elesik.

A „Kr. Ztg.” által a képviselőjelöltbe helyezett remény lehet alapos is, nem is; mi nem tudjuk, azonban a reménynek illetén kifejezése a jelen viszonyok között azt jelzi, hogy az itteni szászok politikája még most is határozatlan. Egyszer a magyar ellenzékkel óhajtana menni, máskor a kormánnyal szeretne jól lenni. Ismételjük most is, mit mondtunk: a velünk lakó szászok tegyék azt, a mit magukra legjobbnak tartanak, mi nem elegyedünk belügyeikbe, azonban kérdezzük tőlük: vajjon nem ennek az ingadozó, a brassói ifju szászok által kezdeményezett politikának gyümölcsei teremnek-e most Segesvárt, Medgyesén és Beszterczén, melyek annyi bajt okoztak a szászoknak, a mi aztán visszahatott Erdélyre?»

Mi a „Gaz.” ezen elégedetlenségéből azt következtetjük, hogy ő az itteni szász nép és kormánypárt között egyezséget lát s hogy neki ez az egyezés nincs inyére. Pedig a helyzet elég világos egyezkedés nélkül is. Az itteni szász néppárt e hó 5-én a lövöldében tartott pártgyűlésen nyilvánosan kimondta, hogy ő a hermányi kerületbe jelöltet nem állít. Mi természetesebb tehát, mint az, hogy ezt az itteni szabadelvű párt tudomásul vette és e hó 9-én már képviselőjelöltet állított Csernáfaluban tartott pártgyűlésén a szász néppárt által felhagyott hermányi választókerületben, melyet Gidófalvi Albert mint szabadelvű párti képviselő képviselt 6 éven át az országgyűlésen. Mi ebben a szászok részéről nem ingadozást, hanem politikai eszélyességet látunk. Összpontosították erejüket, két választókerület helyett egy választókerületbe s nem akartak a „Gaz.” óhajítása szerint hősiesen elbukni.

Hanem igaza van a Gazetának abban, hogy ez a szász néppártnak keblü ügye, pedig ez a párt is épen úgy birt tudomással a »Tribuna» ajánlatáról, mint az itteni szabadelvű párt. Hogy a szász néppárt nem ült fel a »Tribuna» hitegetésének, melyről a „Gaz.” még tudomást sem vett, ez megint a szászok belügye.

A brassói románok kihirdették a Nr. 1-ben a a passzivitást, nincs tehát most egyéb teendőjük, mint az, hogy összedugott kézzel nézzék, hogy hogyan választ a szász néppárt három képviselőt nélkülök és a szabadelvű kormánypárt egy képviselőt.

Passzivisták akartak lenni s azok lettek. Csak nem várták a szász néppárttól, mely az unió alaptörvényét tiszteli, hogy ő is passzivista marad,

Öt év sok idő, az alatt még a passzivisták is meggondolják hiában való fontoskodásukat s kilépnek a cselekvés terére, nem csak ott, a hol előre tudják, hogy övék a fényes, kényelmes győzelem, hanem ott is, a hol hősiesen küzdve, el is bukhatnak, mint a »Gaz.” tanácsolja a szászoknak.

A »Gaz.» abban a nézetben van, hogy miután nincsen olyan országos párt, a mely a nemzetiségeknek külön jogok biztosítását helyezné kilátásba, Tisza, Apponyi, Irányi nem alkuszna, a brassói szász néppártnak azon óhajítása által, hogy a brassói és brassóvármegyei szász nemzetiségi képviselő a mérsékelt országos párthoz csatlakozzanak, a szebeni német lap nem lesz elbájozva. Mind ez pedig csak azért, mert Apponyi sem ígérget olyat, mit nem teljesíthet.

A »Gaz.” ebből azt tanulja, hogy a román nationak egyetlen menedéke a román national lobogó, de hogy ez milyen színekből van alkotva, azt nem írja, csak gondolja. Különös egy lobogó, melyet nem látunk s mely alá azért kellene sorakozni, hogy semmit se tegyünk. De ha vannak, kik így akarnak üdvözülni!

Czenkalji.

A honvédség szállításai.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” következő felterjesztést intézte a honvédelmi miniszterhez: Nagyméltóságú m. k. Honvédelmi Miniszter Ur! Kegyelmes urunk!

Az általános európai gazdasági válságot a kontinens egyetlen állama sem érzi talán annyira, mint

Ehhez járulnak újabb időben újabb csapások, melyek mind súlyosabb és súlyosabb megélhetési módot teremtenek.

A gazda mellett leginkább van sújtva az iparos, a ki — különösen a vidéki — elzárva a kivitteltől, kizárólag a helyi fogyasztásra van utalva. Ez pedig virágzó gazdasági viszonyok közepette sem tarthatja fenn hazai iparunkat, annál kevésbé a mai válságos időkben.

A vidéki ipar s ennek különösen egy tekintélyes ága: a bőripar, rendkívül sokat szenved, sőt létfeltételeiben van megingatva azon irány által, a mely a hadsereg és honvédség szállításainak központosításában kulminál.

A hadsereg és honvédség, ezen legfőbb fogyasztók, teljesen mellőzik a vidéki ipart, mi által ez szemlátomást csökken s hova-hamarább teljes tönkretűlésnek lesz kitéve.

Csak az utóbbi időben történt e tekintetben némi kivétel, midőn t. i. nagyméltóságod a népfelkelési szükségletek egy részét a kisipar útján szerezte be.

Hadsereg s nemzetgazdaság elválaszthatatlan kapcsolattal kell hogy egymáshoz kötve legyen. E kapcsolat csak az egyik fél kárára oldható fel, a mint azt a központosítás elve már is feloldotta a nemzetgazdaság határozott kárára.

A mily mértékben tartozik a polgárság minden tőle telhető módon és eszközökkel a hadsereg érdekeit felkarolni és előmozdítani, ép oly mértékben tartozik azt a hadsereg a polgársággal szemben, a mennyire azt természetesen a hadsereg harczképessége engedi.

A modern kulturállam egyik legszebb feladata, összhangba hozni a tőkét a munkával, a mezőgazdaságot az iparral, de egyúttal saját érdeke parancsolta kötelessége, a hadügy és nemzetgazdaság közötti érdekközösséget nemcsak fentartani, hanem még erősíteni s növelni is.

De kötelessége ez egyszersmind a hadügyi kormányoknak is, a mely nemcsak a hadsereg harczképességéről köteles gondoskodni, hanem egyúttal arról is, hogy azon nép, melynek véráldozatait oly nagy mértékben veszi igénybe, más úton kárpótoltassék.

Ezen más út pedig nem lehet más, mint a nép anyagi erősítése. A hadseregnek ez módjában áll úgy, mint senki másnak.

De hisz épen maga a harczképesség is egyrészt az ország jólététől, másrészt egy termőképes ipartól van függővé téve.

Nem elég, ha az állami szükségletek szállítása egy fővállalkozónak adatik ki s a kisipar egészen mellőztetik. Amaz módfelett meggazdagodik; ez rohamosan pusztul. Ezt megakadályozni: feltétlen érdeke az államnak.

Egy mód van csak erre, a hadsereg s honvédség szállításainak decentralizálása. Ez esetben az ország minden termelőképes iparvidéke figyelembe vétetnék s így segítették az ország össziparát.

A decentralizáció semmi tekintetben sem veszélyeztetné a hadsereg harczképességét, sőt bizonyos tekintetből és adott viszonyok között csak növelné azt. — Közgazdasági haszna napnál is világosabb. Az iparos-osztály munkát nyervén, fokozatnék adózképessége. Másrészt viszont ily szállítások nagyban emelnék iparunkat.

Az egészségtelen verseny megszűnnék s a biztos kenyérkereset komoly gondjaitól menten, az iparos több és nagyobb gondot fordíthatna egyrészt iparága tőkéletesítésére, másrészt pedig új s alkalmas fogyasztó-piacz szerzésére.

Ennyi előnnyel szemben minő előnyt nyújt a mai centralisztikus rendszer, midőn az állam szállításait az összipar — s általános ipari érdek rovására — egy-egy vállalkozó konzorcium bírja?

Nem közönyös — kegyelmes ur, — vajjon a vállalkozó a munkásnak egy pár bakkancs után 1 frtot, — illetve 95 krt. fizet-e, avagy ha közvetlenül a kincstártól kapja-e a kisiparos is a munkát s p. 5 frt 14 krt. egy pár bakkancsért, a midőn ő tartozik a nyersanyagról is gondoskodni.

E mellett a vállalkozó nem is részeltet mindenkit e munkában s oly feltételeket is szab, — melyeket teljesíteni nem lehet.

Nagyméltóságodnak módjában van ezen segíteni s megmenteni legalább részben bőriparunkat.

(Vége következik.)

Brassó ipara és kereskedelme.

(Vége.)

A fentebbiekben adtam vázlatban Brassó iparát és kereskedelmét, melyhez kiegészítéül a belfölddel és a szomszédos külfölddel folytatott kereskedelemre vonatkozó következő adatokat csatolom:

Anyag	Kivitel	Behozatal
Gabona	787 vagon	3144 vagon.
Építőfa stb.	774 "	308 "
Petroeum	268 "	333 "
Szesz	216 "	—
Liszt	137 "	—
Gyapju (mosott)	126 "	—
" (mosatlan)	—	192 vagon
Papír	113 vagon	—
Csont	52 "	44 vagon
Kátrány és kocsikenőcs	20 "	—
Hamuszir	16 "	—
Spodium	15 "	—
Kéz-nűipar	9500 m. mázsa	11698 m. mázsa
Festék, fűszer és anyag	6400 "	12160 "
Vas- és aczéárak	2800 "	230 vagon
Kövedényárak	2600 "	—
Gyékényeműek	100 "	57 m. mázsa
Bőráruk	500 "	5230 "
Gyufa	300 "	—
Szalámi	200 "	—
Bor	—	205 vagon
Zsírneműek	—	3796 m. mázsa
Czérnaneműek	—	2940 "
Kender	—	1920 "

Átlag 6 millió frt forgalmat eredményezett, melyből mintegy 1 millió frt. évi jövedelmet hozott.

Brassó valóságos áldás a környékre és a szomszédos Székelyföldre nézve. E piacon mindig értékesíthető termékeket a föld népe, s valóban a hetivásárok, melyek fontosabbakká váltak, mint az országos vásárok, az egész vidéket, Székelyföldet itt átjűk, kik minden utcát ellepnek nyers áruikkal s a gabonaművek igen nagy mennyiségben itt árusítanak el, nem különben a háziipar termékek is itt találhatnak vevőre. Itt adja el a héfalusi csángó, úgy a szomszéd fogarasmegyei román is fáját, hagymáját stb.: egy szóval 4 megye népét látjuk itt, kik 13, e városból szétágazó uton gyűlnek össze.

A kereskedő-osztály, mely Brassóban a forgalmat közvetíti, részben magyarok, szászok, románok és görögökből áll; a nagykereskedők túnyomán az utóbbiak, kik — sajnos — áruik jó részét, — a gyarmatárúkat nem számítva — külföldről hozatják és hozatják részben jelenleg is.

A porcellán jó része külföldről kerül be, a vasárak jó része szintén, így: Franciaország, Elzász, Németország és Ausztria igen nagy mennyiségű vasédenyt vet piacunkra hallatlan olcsó árért, (40—60%-ot ad nagy megrendelésnél!) mely körülmény vasiparunkat megsemmisüléssel fenyegeti.

Brassó ipar- és kereskedelmi tekintetben hazánkban a főváros után tekintélyes helyet foglal el. 6 nagyobb pénzintézete mintegy hatodfélmillió frt. tőkével rendelkezik, olcsó hitelt nyújt a feleknek s így az ipar- és kereskedelem igen fontos tényezője. Ez ipar- és kereskedelem méltán érdemli a magas kormány és társadalom támogatását.

Az ipar- s kereskedelem teszük nagygyá a nemzeteket, az államokat.

Minden állam igyekszik e téren minél nagyobb előmenetelt tenni; nekünk, kik hátra vagyunk maradvány, kétszeres erővel kell dolgoznunk, hogy a versenyre sikeresen kiállhassuk. Ránk nézve ezen tényező fejlesztése életkérdés.

Jakab Géza.

Az „Olt-vidéki vízszabályozó társulat“ alapszabályai.

(Folytatás.)

11. §. A közgyűlés határozatait szavazattöbbséggel alkotja. A szavazás mindig nyilvános és a szavazatok egyenlő megoszlása esetén az elnöklő szavát dönt. Személyes ügyekben azonban a szavazatok többségének kívánságára titkos szavazás rendelendő el.

Alapszabályok megváltoztatásához azonban, valamint kölesönök megszavazásához az összes érdekeltek általános többsége szükséges. Ha azonban az első közgyűlés nem lenne határozatképes, az e végből ismét egybehívott közgyűlésen a jelenlévők határoznak. A társulat feloszlásához ellenben mindenkor az összes érdekeltek kétharmad többsége szükséges.

Az alapszabályok módosításására, a társulat feloszlására és a költségvetésre vonatkozó közgyűlési határozatok a nagyméltóságú közmunka- és közlekedési miniszter, a kölesönök kötésére vonatkozók pedig a közmunka- és közlekedési miniszterrel egyetértő jóváhagyás után emelkednek jog, erőre.

12. §. A közgyűlésekről rendes jegyzőkönyv vezetettetik, melybe a jelenlévő tagok nevei felveendő, s amely az elnöklő és a gyűlés elején általa megnevezett két hitelesítő, — úgy a tollvivő által irattik alá.

Minden közgyűlés, valamint minden választmányi ülés jegyzőkönyve eredetiben vagy hiteles másolatban a miniszteri megbízottnak, a nagyméltóságú közmunka- és közlekedési miniszterhez való feltér-

jesztés végett, az illető ülés napjától számított 15 nap alatt bemutatandó.

13. §. A közgyűlés hatásköréhez tartozik:

a) az elnök, alelnök, kik csak érdekelt birtokosok vagy ezek megbízottjai lehetnek, s a 18 tagból álló választmány megválasztása, elmozdítása és felmentése.

Az elnök és alelnök három évre választatik. Az elnök és alelnök általános, a választmány egyszerű szavazattöbbséggel három évre választatik. A választmány alakításánál figyelem fordítandó arra, hogy abban a felső- közép- és alsó Oltfolyó vidék aránylagosan képviselve legyen, minden esetre azonban a folyó mentében lakó oly társulati tagok vagy képviselők elegendő számmal választandók, kik vonalfőnökséggel legyenek megbízhatók;

b) az alapszabályok módosítása és az ügyvitel rendezése; a tisztviselő- és szolgazemélyzet rendszeresítése, számuknak, illetményeiknek, úgy ezek, mint a küldötttagok, valamint a vonalfőnökök napidíjai és utiköltségeinek meghatározása, ugyszintén a választmány és tisztviselők hatáskörének és egymáshoz való viszonyának meghatározása;

c) a szabályozási, illetve ármentesítési tervek készítésének elrendelése az évi munkaprogram meghatározása, valamint a munka természetben való teljesítése iránti intézkedés; és mily arányban teljesítésel iránt való intézkedés.

(Folytatása következik.)

Kimutatás.

A brassói magyar kisedővő intézet javára aláírt összegeket az 1887-ik évi járulék gyanánt befizették:

Lázár és Werzár 25 frt. Werzár Mór 10 frt. Rombauer Emil 10 frt. Papp István és fia 10 frt. Kenyeres Adolf 10 frt. Nagy Gyula 10 frt. Maurer Viktor 30 frt. Temesvári István 5 frt. Werzár Antal 5 frt. Folyovits Miklós 4 frt. Simai testvérek 5 frt. Dr. Matyeka Károly 2 frt. Mchely Lajos 2 frt. Deézi János 2 frt. Kelemen Ferenc 2 frt. Kovásznay és Keresztesi 5 frt. Nagy István 20 frt. Gyertyánffy Emil 5 frt. Genesi István 10 frt. Dr. Kábdob Ferenc 10 frt. Mayer József 10 frt. Gróf Bethlen András 50 frt. s különösen a bolonyai óvoda részére 50 frt. Szkita Mihály 5 frt. Werzár István 5 frt. Vizi József 5 frt. Mihály Dezső 2 frt. Kovács Károly 2 frt. Kürthi János 5 frt. Czipu János 2 frt. Möller Ede 2 frt. Schmidt József 1 frt. Koós Ferenc 5 frt. Volfsohn S. L. 2 frt. Jakab Géza 50 kr. Mally Nándor 50 kr. Schuller János 50 kr. Siklódi István 50 kr. Barabás Sándor 1 frt. Geőcze Sarolta 1 frt. Madarasi János Riza 1 frt. Förder Sándorné 50 kr. Schmidt Mariska 1 frt. Czinner Janka 50 kr. Józsa Mihály 50 kr. Tompa Sándor 1 frt. Matyas Károly 1 frt. Genesi Dezső 1 frt. Borsos Zsigmond 1886 ra 5 frt.

51 tag összesen fizetett 347 frtot.

Brassó, 1887. június 12.

Jánó Lajos,
pénztárnok.

A közönség köréből.*)

Nyilvános köszönet.

A brassói áll. alsófoku ipariskola tanulóinak folyó hóban tartott zárvizsgái alkalmával történt jutalmazására a brassói csizmadia társulat 5 frtot, a német szabó-társulat 3 frtot, a lakatos társaság 2 frtot, a kereskedelmi és iparegyesület 5 frtot, a kömives társulat 5 frt 40 krt, Nagy István bankigazgató ur 3 frtot, Papp Ferenc pög. köri elnök ur 2 frtot, Sztterényi József szerkesztő ur 1 frtot adományoztak. A kömives társulat által küldött összeghez hozzá járult Lázár András, Székely Károly, Szabó Károly Szabó Mihály, Olajos János 50—50 krral, Zavitsa István 40 kr, Moldován György 40 kr, Rác Pál, Demeter János, Hönich István, Kiss György, Deubel György, Sipos Ferenc, Antal Mihály 30—30 krral. Mely fentemlített adományaikért mindnyájoknak szíves köszönetét fejezi ki

az ipariskola felügyelő bizottsága.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk tisztelt levelezőit és olvasóit tisztelettel kerjük, sziveskedjenek a megejtett képviselőválasztásokról haladéktalanul táviratilag értesíteni, minek költségeit a legnagyobb örömmel és köszönettel térítendjük meg Szerk.

Jótekönyvezeti dalestély. A brassói magyar „Dalegylet“ folyó hó 25-én a „Nr. 1.“ kerti helyiségében az eperjesi, nagy-károlyi és toroczkoí tüzkarosultak javára jótekönyvezeti dalestélyt rendez. Előre

is felhívjuk a nagyérdemű közönség figyelmét ezen emberbaráti nemes ügy támogatására. Az estély programja a következő: 1) „A szent honért“, Huber Károlytól; vadászkiáltó kísérettel előadja a férfikar. 2) „Éji zene“, Marschner Henriktől; előadja a férfikar. 3) „Aria“ Hunyady László, dalműből; zongorakisérettel mellett előadja Girsik Gyula egyleti tag. 4) „Tavaszi dal“, Schmidt Adolftól; zongorakisérettel mellett előadja a nőikar. 5) Népdalok a „Gulyás“-ból, Gunesch Károlytól; előadja a férfikar. 6) a „Mazurka“ Popper Dávidtól; előadja a férfikar. 7) „Egyveleg“, Gunesch Károly után vegyes karra írta Frank Lipót.

Gyárak vizsgálata. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, az 1884. évi XVII. t.-cz. 121. §-ának 3. bekezdése értelmében Binder Lajos ipari felügyelőt a brassói kereskedelmi és iparkamara kerületében lévő gyárak megvizsgálásával megbízta.

Nyilvános köszönet. A brassói iparos ifjak ált. önképző és betegsegélyző egylete által június hó 5-én tartott tavaszi multság alkalmával felülfizettek: özv. Wächter Frigyesné 6 nagysága 2 frtot, Nagy István ur 10 frtot, Sztterényi József ur 1 frtot, Kosik Mihály ur 2 frtot és Lepedus István ur 50 krt. Fogadják úgy a t. felülfizetők, valamint t. Majorosi István ur is, ki a lövéshez használt egyik legyvert díjtalanul volt szíves átengedni, egyletünk iránt tanusított jóindulatukért hálás köszönetünket. A rendezőség.

Rendőri hírek. Örült. Vasárnap d. e. Ducu Petru brassói illetőségű egyén, ki már hosszabb idő óta elmezavarban szenved, elfogatott a rendőrség által, mert elmezavara oly fokra hágott, hogy a n.-szobeni tébolydába való kísérése vált szükségessé. — Kinos jelenet játszódt le a helybeli polgári kórházban. Az ott betegen fekvő Krauga Sylvester nevű gör.-keleti tanító forróházában felugrott betegágyából, odarohant az ablakhoz, hogy azon át leveesse magát az utcára. Szerencsére észrevette ezt a szobában jelen volt betegápoló nő, Tartler Rosiná, a ki ritka bátorsággal és lélekjelenléttel kapta meg a már zuhanófelben lévő beteg lábát s húzta így vissza, mi által megmentette annak életét. A városkapitányság folytatott felsőbb helyre, hogy ezen bátor asszony megjutalmaztassék. — Verekedés. Vasárnap d. u. a czérna-utcában néhány fiatal legény hatalmasan össze tüzött. Csak egy azon utcában lakó kereskedő erélyes fellépésének köszönhető, hogy rosszabb következményei nem voltak. — Csalás. A helybeli gyepmester egyik legényét tegnapelőtt a rendőrség épen tetten kapta, mikor egy talmiarany-gyűrűt valódi aranygyűrű helyett akart eladni. A jó madarat hüvösre tették.

Rab István. Ürmösi Maurer Mihály képviselőjelelt programbeszéde alkalmával Bede Dániel indítványára rögtönzött gyűjtés rendeztetett Rab István arczképére. Az adományok, melyek lapunk szerkesztőségéhez gyűltek be, következők: Ürmösi Maurer Mihály ur 20 frt; Foris Mihály tatrangi bíró 2 frt; Bede Dániel; Rombauer Emil; Lázár Gerő; Mayer József; Henter Gábor; Tompa Sándor; Sztterényi József; dr. Weisz Ignác; Nagy István; Kóródy Mihály; Magyarosy Ferenc; Sipos János; Damokos István; Jeckelusz Ferenc; Rusz János; Kovács Mihály s Mihályi Károly 1—1 frt; Papp György; Rab János 50—50 kr; Péter András 30 kr, és Török József 20 kr; összesen 43 frt 50 kr, melyet rendeltetése helyére juttattunk.

Hirtelen halál A Budapest-predeáli vonaton f. hó 13-áról 14-ére virradó éjjelen egy utas a robogó vonaton hirtelen meghalt, Tövisen vették észre, valószínűleg szívszélhűdés érte. Nála voltak ékszeres s 352 frt készpénz. Tövisen nagy nehezen sikerült leemelni a vasutról.

A ref. püspök Fogarason. Fogarasi levelezőnk írja: A fogarasi ujjon kijavított ev. ref. templom felszentelése czéljából, június hó 11-én, Szász Domokos erd. ev. ref. püspök ő méltósága városunkba érkezett. A kedvezőtlen idő nem gátolta a lelkes lakosságot a szíves fogadtatásban; egész sora a fogatoknak s lovas bándériumnak indult elébe Mundra község s kísérté be a vármegye házáig, hol is a megyeház nagytermében fogadta a hivatalok, s testületek tisztelgéseit, minden szónoknak hosszabban s szívélyesen válaszolván. Horváth Mihály főispán ő méltóságánál ez alkalommal fényes ebéd volt, melyen számos tekintély vett részt. Pohárköszöntések sem hiányoztak; az első pohárköszöntőt Horváth Mihály főispán ő méltósága tartotta, Szász Domokos püspök ő méltóságát éltetvén. Ezt követte Szász Domokos püspök ő méltósága pohárköszöntője, Horváth Mihály szertve tisztelt főispánunk ő méltóságára, kiemelvén a közügyek terén tanusított kiváló érdemeit, éltetvén ez alkalommal a főispán ő nagyságát is. A kedélyes ebéd fél 6 órakor ért véget.

Ajánlati tárgyalások Romániában. A brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalosan értesítettet, hogy folyó év július hó 6-án (ő szerint) a román kir. közoktatási miniszterium építészeti igazgatóságánál Bukarestben, valamint a román kir. főtisztviselnél Tekutschban egy Tekutschban 160.000 frank költségértékbeni gymnasium építése iránt árlejtés fog tartatni, mire az érdekelt körök ezennel figyelmeztetnek.

HIRDETMÉNYEK.

Ad. 2923.—1887. számhoz.

(182) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Beer Ignácznak végrehajlatának Hentze Richard végrehajlatát szenvedő elleni 8000 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a brassói határon fekvő, a brassói 8887. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 11201₁—11210₁ helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 1124 frtban elrendelte, és hogy a fenti ingatlan az 1887. évi július hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak — végrehajlati kivételével — az ingatlanok egyenkénti becsárának 10%át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1887. április hó 2-án.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Deési, elnök. Jakab Alajos, jegyző.

Szám 2631.—1887.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett N. Küküllőmegye keresdi járásba kebeleztetett szász-kézd-i körorvosi állomásra, melyhez Fehéregyháza, Héjjasfalva, Sz.-Dálya, Sz.-Kézd, Sárpatok és Volkány községek tartoznak — Sz.-Kézd községben lakással — tekintve, hogy az 1887. évi márczius hó 30-ról 1404. szám alatt kiadott hirdetmény alkalmával pályázók nem jelentkeztek, újból pályázat nyitattik.

Ezen állásra sebésznek 400 frt, orvostudornak 500 frt fizetés és a székhelyen minden beteglátogatásért 30 kr, székhelyen kívül a körhöz tartozó községekben az első beteg látogatásáért 2 frt. s ha ugyanazon alkalommal több beteget is látogat meg, minden további beteg után 30 kr látogatási díj jár.

Ragályos betegségeknek az ingyen kiszolgáltatandó fuvaron kívül más díjazás nem illeti meg.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeiket hozzám bezárolag f. évi június hó 24-éig adják be, mivel a később érkező folyamodások figyelembe nem fognak vétetni.

Választási határnapul Sz.-Kézd községében 1887. évi június hó 25-ik napjának dé. 10 órája a község házához tüzetik ki.

Ségessvár, 1887. május hó 28-án.

A keresdi járás főszolgabírója:

(252) 1—2

Fodor Lázár.

Szám 462.—1887. évkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a vámosudvarhelyi gör.-kath. egyháznak mint végrehajlatának vámosudvarhelyi id. Szuts Vaszilika és neje Nyisztor Mária hagyatékai végrehajlatát szenvedettek elleni 22 frt és járuléka iránti végrehajlati ügyében az erzsébetvárosi kir. járás-bíró-ág területén lévő Vámosudvarhely községben fekvő, a vámosudvarhelyi 117. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rendszám alatt, idősb Szuts Vaszilika, Szuts Mária sz. Nyisztor és ifj. Szuts Vaszilika nevein álló, — az ugyanottani 118. számú tjkvben A + 4. 5. és 15. rendsz. alatt foglalt, id. Szuts Vaszilika és ifj. Nemes József nevein álló, — az ugyanottani 285. sz. tjkvben A + 1. és 2. rsz. a foglalt, id. Szuts Vaszilika, Farkas Vaszi és Rád Szávina nevein álló — az ugyanottani 297. sz. tjkvben A + 1—7. rsz. a foglalt, id. Szuts Vaszilika Fekete Tódor és neje Asztalos Borbára nevein álló, összesen 449 frtra becsült ingatlanokra az egyenként kelt becsérték-mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti és egészbeni árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1887. évi június hó 30-ik napján délelőtt 9 órakor a vámosudvarhelyi községben a fenti bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%át vagyis 04 frt 49 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. évi LX. törv.-czik 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1887. márczius 14.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Nagy Lajos, elnök. Puscarui, jegyző.
(225) 1—1

Szám 1064.—1887. évkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy mesei Goosz György végrehajlatának mesei Werner Márton végrehajlatát szenvedő elleni 14 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a köhalmi kir. járásbíró-ág területén lévő, a mesei községben és határan fekvő, a mesei 26. sz. telekjegyzőkönyvben az A + 1—7, 9—75 rendszámok alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 654 frt ennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi július hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor a Mese község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1887. május hó 2-án

A kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság.
Végh Albert, kir. járásbíró.
(255) 1—1

Valódi brünni Posztók s szövetek, métere 1 frttól fölfele,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNEN.

Minták bérmentve,

A köszvény és osz ellen ajánlott számos házi-szerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a oszós fájdalmak, tagszakgatások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyalások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olcsó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezkesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utána-utóktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany országhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.*

* Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula és Honigberger A. gyógyszer-tárban — Fő-raktár: Török Józsefnél Budapest, Király-utca 42. sz.

Szám 26.—1887.

Brassómegye központi választmányától.

Hirdetmény.

Ő császári és apostoli királyi Felsége f. évi Pünkösdi hava 26-dik napján kelt legmagasabb elhatározásával a jövő 1887—1892-ik évi országgyűlést ez évi szent-Mihály hava 26-ik napjára egybehívni méltóztatván és m. kir. belügyminiszter ur ő nagyméltósága f. é. május hó 26-án 32842—II. sz. a. kelt magas rendeletével az általános képviselő választásokra f. évi június hó 17-étől június hó 26-áig bezárólag terjedő tiz napi időközött állapítván meg, alóli központi választmány a mai nap tartott gyűlésében, az 1874-ik évi XXXIII. t. cz. 57. §-a alapján. — az ezen központi választmány alatt álló két választókerületben megejtendő országgyűlési választásokra jelen évi június hó 19-ik napját tűzte ki.

A választás vezetésére, valamint a szavazatok beszedésére az alábbi tagokból álló bizottságok küldettek ki és pedig:

Az I-ső választó-kerület részére, melynek választási székhelye Hermány község:

Schnell Károly, elnök;
Porr Keresztély, elnökhelyettes;
Horváth Péter, jegyző;
Gavrus János, helyettes jegyző;
Domokos István, helyettes jegyző;

A II-dik választó-kerület részére, melynek választási székhelye Vidombák község:

Dükk József, elnök;
Dr. Herell Henrik, elnökhelyettes;
Nicolaus György, jegyző;
Merthes János, helyettes jegyző;
Meedt Pál, helyettes jegyző;

A községenként eszközöndő szavazatok beadására a következő sorrend állapított meg:

Az I-ső választó-kerületben:

1. Sz. Hermány.	6. Tatráng.
2. Szt.-Péter.	7. Hosszufalu.
3. Prázmár.	8. Csernátfalva.
4. Pürkerecz.	9. Türkös.
5. Zajzon.	10. Bácsfalva.

A 2-dik választó-kerületben:

1. Vidombák.	8. Krizba.
2. Keresztényfalva.	9. Botfalva.
3. Rozsnyó.	10. Földvár.
4. Volkány.	11. Vörösmart.
5. Feketealom.	12. Magyarós.
6. Hóltóvény.	13. Apácza.
7. Ujfalu.	

A választás f. év június hó 19-én reggeli 8 órakor veendő kezdetét. — Képviselő jelöltet ajánlhat a kerület minden választójának ezen ajánlat vagy a választást megelőző napon vagy pedig félórával a választás megnyitása után az illető választási elnöknek írásban adandó be, melyben egyidejűleg minden jelölt részére egy vagy két bizalmas férfi is kijelölendő.

Ha a választási törvény értelmében a szavazást a választási elnök elrendeli, a szavazatok beadása reggeli 9 órakor kezdetét veszti.

A szavazás nyilvánosan élszóval és az 1874. évi XXXIII. t. cz. 75-ik és kapcsolatos §§-ainak szabványai szerint történik.

Mi is ezennel azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a választás az illető választókerület székhelyének községi házában fog eszközöltetni és hogy a választásnál fegyverrel avagy bottal megjelenni tilos.

Brassóvármegye központi választmányának 1887. évi június hó 7-én tartott üléséből.

Roll Gyula
alispán, közp. választmányi elnök.

Dr. Jekel Frigyes
jegyző.

Huzás már a Jövő Héten!

Kincsem 1 ft 11 sorsjegy 10 ft csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.